

คู่มือผู้ปกครอง

เครื่องมือและบทสนทนาเชิงป้องกัน เพื่อช่วยปกป้องเด็กและเยาวชนจากการค้ำมูขัย
และแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์

สวัสดิ์ผู้ปกครองทุกท่าน!

พวกเราทุกคนต่างต้องการปกป้องเด็กและวัยรุ่นให้ปลอดภัยจากอันตราย ทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์ ไม่ว่าคุณจะเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลอุปถัมภ์ หรือ บุคคลใดก็ตามที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดูแลเด็ก คู่มือนี้จัดทำขึ้นมาเพื่อคุณโดยเฉพาะ เอกสาร/แหล่งข้อมูลนี้จะช่วยให้คุณเริ่มต้นบทสนทนาที่สำคัญกับลูก ๆ ของคุณเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์ ที่สำคัญที่สุด เอกสารนี้จะช่วยเตรียมความพร้อมพวกเขาด้วยเครื่องมือด้านความปลอดภัยที่จำเป็น เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเป็นอันตรายในช่วงวัยของพวกเขา ซึ่งรวมถึงการทำความเข้าใจและระบุปัญหาเหล่านี้ ตลอดจนการวางมาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาเป็นเรื่องสำคัญ เด็กทุกคนเติบโตและพัฒนาในแบบและจังหวะของตนเอง กลยุทธ์การสนทนาที่ได้ผลกับเด็กอายุ 5 ขวบ จะมีความแตกต่างอย่างมากจากการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่นอายุ 16 ปี คู่มือนี้นำเสนอข้อมูลและแนวทางที่เหมาะสมกับช่วงวัยและพัฒนาการที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยให้คุณสามารถปรับวิธีการสนทนาให้สอดคล้องกับระดับความเข้าใจและความพร้อมของลูกของคุณในปัจจุบัน

มาเริ่มต้นจากพื้นฐานกัน...

การค้ามนุษย์คืออะไร ?

การค้ามนุษย์คือ การจัดหา ควบคุม และใช้ประโยชน์จากร่างกายและแรงงานของผู้คน มันคือการค้าทาสยุคใหม่ และส่งผลกระทบต่อชาย หญิง และเด็กหลายล้านคนทั่วโลก อีกทั้งยังเกิดขึ้นในชุมชนของเราเช่นกัน เด็กที่ถูกจัดหา, แสวงหาประโยชน์ หรือจัดให้ทำกิจกรรมทางเพศเพื่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ ถือเป็นความผิดตามกฎหมายไทยทั้งในแง่ของการค้ามนุษย์และการค้าประเวณีเด็ก

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์คืออะไร

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์เป็นรูปแบบหนึ่งของการล่วงละเมิดเด็กทางออนไลน์ โดยเด็กหรือผู้เยาว์ถูกบีบบังคับ ควบคุม หรือหลอกลวงให้มีส่วนร่วมในพฤติกรรมทางเพศ การแสวงหาประโยชน์ลักษณะนี้มักรวมถึงการผลิตสื่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็กที่มีเนื้อหาลามกอนาจาร (ซึ่งเรียกว่า CSAM) ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบและบาดแผลระยะยาวที่ยืดเยื้อไปไกลเกินกว่าตัวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งแรก สิ่งนี้มักเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และบ่อยครั้งเริ่มต้นจากการที่บุคคลหนึ่งแสร้งเข้ามาติดสินหรือผูกมิตรกับเด็กที่มีความเปราะบาง เพื่อฉวยโอกาสแสวงหาประโยชน์จากพวกเขา

สัญญาณบ่งชี้ / สัญญาณเตือนที่ควรเฝ้าระวัง

ให้สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นรูปแบบต่อเนื่อง มากกว่าการเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว และจงเชื่อสัญชาตญาณของคุณ หากพฤติกรรมของลูกของคุณดูผิดปกติจากปกติ

การเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ร่างกาย และสังคม:

- การเก็บตัว หรือแยกตัวออกจากเพื่อน ครอบครัว หรือกิจกรรมที่เคยชื่นชอบ
- การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันด้านผลการเรียน พฤติกรรม หรือการแสดงออกในห้องเรียน
- พฤติกรรมที่ไม่เหมือนเดิม สุ่มเสี่ยง หรือมีลักษณะเป็นความลับ
- การแสดงความรู้หรือการใช้ภาษาทางเพศที่เกินวัย
- มีอาการอ่อนเพลีย เหนื่อยล้าอยู่ตลอดเวลา
- แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว หรือมีร่องรอยการบาดเจ็บทางร่างกายที่อธิบายไม่ได้

พฤติกรรมการใช้งานดิจิทัล:

- ใช้เวลามากเกินไปกับการส่งข้อความ แชตออนไลน์ หรือเล่นเกม โดยมักมีพฤติกรรมปิดบังหรือมีลักษณะคล้ายเสพติด
- มีท่าทีปิดบังเกี่ยวกับกิจกรรมออนไลน์อย่างฉับพลัน หรือไม่ยอมบอกว่าการกำลังทำอะไรอยู่บนอุปกรณ์ดิจิทัล
- หลบซ่อนหน้าจอ ปิดแอปพลิเคชันอย่างรวดเร็ว หรือหันอุปกรณ์หนีเมื่อมีผู้อื่นเข้าใกล้
- แสดงปฏิกิริยาต่อต้านอย่างรุนแรงหรือก้าวร้าว เมื่อมีการกำหนดขอบเขตการใช้งานดิจิทัลหรือจำกัดเวลาบนหน้าจอ

การเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์:

- มีรูปแบบมิตรภาพหรือกลุ่มเพื่อนใหม่ โดยมักเห็นได้ชัดว่าเป็นผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ทั้งเพื่อนที่พบเจอต่อหน้าและทางออนไลน์
- มี “แฟน” ที่มีอายุน้อยกว่า (ในกรณีที่อยู่ในวัยที่เริ่มมีความสัมพันธ์)
- ออกจากบ้านบ่อยหรือหายไปเป็นเวลานาน โดยไม่มีคำอธิบายที่ชัดเจน
- มีท่าทีปิดบังเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใหม่ หรือไม่ยอมแนะนำเพื่อนให้ครอบครัวรู้จัก
- มีการเปลี่ยนแปลงกลุ่มเพื่อนอย่างกะทันหัน หรือเลิกคบเพื่อนที่คบหากันมานาน

การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพย์สินหรือสิ่งของ:

- การได้รับของขวัญหรือสิ่งของใหม่ ๆ ที่อธิบายที่มาที่ไปไม่ได้ หรือปกติแล้วซื้อไม่ได้ (เช่น โทรศัพท์ราคาแพง ผลิตภัณฑ์ความงาม อุปกรณ์เล่นเกม สกินอวตาร หรือของเล่น)
- การสวมใส่เสื้อผ้า รองเท้า หรือเครื่องประดับใหม่ ๆ โดยอธิบายที่มาที่ไปไม่ได้
- การมีเงินสดหรือบัตรของขวัญอยู่ในครอบครอง โดยไม่มีแหล่งรายได้ที่ถูกกฎหมาย
- การแสดงท่าทีไม่เต็มใจที่จะอธิบายว่าได้ทรัพย์สินใหม่มาอย่างไร หรือให้คำอธิบายที่คลุมเครือ เปลี่ยนไปมา

สำคัญ: ไม่มีสัญญาณเตือนใดเพียงอย่างเดียวที่ยืนยันได้ว่าการค้ามนุษย์หรือแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์ ตัวบ่งชี้เหล่านี้เป็นสัญญาณเตือนที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งควรได้รับความสนใจและการตรวจสอบเพิ่มเติม หากคุณสังเกตเห็นสัญญาณเหล่านี้ ให้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด ขอความช่วยเหลือ หรือติดต่อสายด่วนแจ้งเหตุการค้ามนุษย์หรือการล่วงละเมิดเด็กในพื้นที่ของคุณ

พูดคุยกับลูกของคุณ

เด็กและเยาวชนอาจเผชิญความเสี่ยงจากการค้ามนุษย์และแสวงหาประโยชน์ในหลายสภาพแวดล้อม ตั้งแต่ความสัมพันธ์ที่ไวใจได้ไปจนถึงพื้นที่ออนไลน์ (เช่น โซเชียลมีเดียและเกมออนไลน์) โรงเรียน สโมสรกีฬา และสถานที่สาธารณะ การรู้ตัวว่าควรสังเกตสัญญาณใดบ้างจะช่วยปกป้องลูกของคุณจากการค้ามนุษย์และแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์ได้ดียิ่งขึ้น การสื่อสารอย่างเปิดเผย และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเปี่ยมด้วยความไว้วางใจ ซึ่งทำให้ลูกของคุณรู้สึกสบายใจที่จะพูดคุยและแบ่งปัน เป็นกุญแจสำคัญต่อความปลอดภัยและการปกป้องพวกเขา การสร้างรากฐานของความไว้วางใจกับลูกของคุณจะช่วยเสริมสร้างให้พวกเขาล้ำที่จะเข้ามาพูดคุยกับคุณเกี่ยวกับความกังวล จุดประาะบาง และประสบการณ์ต่าง ๆ ของตนเอง

เคล็ดลับสำคัญสำหรับการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ:

- ▶ ย้ำกับพวกเขาอย่างสม่ำเสมอว่าคุณรักพวกเขา และต้องการให้พวกเขาปลอดภัยและรู้สึกได้รับการปกป้อง
- ▶ รักษาทัศนคติที่ไม่ตัดสินผู้อื่น และให้การสนับสนุนตลอดการสนทนาทุกครั้ง
- ▶ หลีกเลี่ยงการตำหนิหรือต่อว่า เพราะอาจทำให้การสื่อสารแบบเปิดกว้างหยุดลง และทำให้ลูกของคุณไม่กล้าแบ่งปันความกังวลต่าง ๆ ในอนาคต
- ▶ พูดคุยอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับอันตรายของอินเทอร์เน็ต โดยหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลเกินจำเป็น
- ▶ ปรับวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับวัยและระดับวุฒิภาวะของลูกของคุณ
- ▶ ยอมรับความต้องการของบุตรหลานในการใช้เวลาอยู่บนโลกออนไลน์ และเชื่อมต่อกับเพื่อน ๆ
- ▶ ร่วมกันกำหนดแนวทางการมีปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์อย่างปลอดภัย ที่ทั้งสองฝ่ายรู้สึกว่าจะสมเหตุสมผล
- ▶ ลูกของคุณอาจยังไม่กล้าพูดถึงการถูกรุมข่มขืนหรือล่วงละเมิดที่อาจเกิดขึ้นในช่วงแรก เพราะผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีใจสร้าง ความไว้วางใจและความผูกพันทางอารมณ์ก่อนจะเริ่มใช้การข่มขืนหรือควบคุม สิ่งนี้บ่อยครั้งทำให้เด็ก ๆ รู้สึกว่าตนจำเป็นต้องปกป้องคนที่กำลังทำร้ายพวกเขา หรือหวาดกลัวผลที่จะตามมา เช่น การถูกเปิดโปงต่อครอบครัวและเพื่อน ๆ แม้จะมีการสื่อสารที่ดี เด็ก ๆ ก็อาจยังปกปิดข้อมูลไว้เนื่องจากความละอาย ความกลัว หรือความกลัวที่เข้าใจผิด นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าเหตุใดการสังเกตสัญญาณเตือนทางพฤติกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทักษะในการสังเกตของคุณเป็นเกราะป้องกันที่สำคัญควบคู่ไปกับการสื่อสารอย่างเปิดเผย เพื่อช่วยปกป้องลูกของคุณ

เริ่มต้นบทสนทนา

สิทธิเด็กและคุณค่าส่วนบุคคล

ย้ำกับลูกของคุณว่าพวกเขามีสิทธิ์ มีคุณค่า และเสียงของพวกเขามีความหมาย ช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าทุกคนสมควรได้รับความเคารพและการปกป้องคุ้มครอง ย้ำเตือนลูกของคุณว่าเราจะแสดงความเคารพต่อกันด้วยการเห็นคุณค่า และชื่นชมความแตกต่าง ความสนใจ คุณค่า และลักษณะเฉพาะของแต่ละคน แม้ว่าพวกเขาจะยังอายุน้อยอยู่ก็ตาม ให้ย้ำกับลูกของคุณว่าพวกเขามีสิทธิ์ที่จะพูดว่า “ไม่” กับใครก็ตามที่ทำให้พวกเขารู้สึกไม่ปลอดภัย ถูกกดดัน หรือไม่สบายใจ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีอายุ อำนาง หรือความสัมพันธ์กับครอบครัวของคุณแบบใดก็ตาม

สร้างพื้นที่ที่ปลอดภัย

ช่วยให้ลูกของคุณเข้าใจว่า พวกเขาควรบอกผู้ใหญ่ที่ไวใจได้เสมอ หากมีเด็กหรือผู้ใหญ่คนอื่นทำให้พวกเขารู้สึกไม่สบายใจหรือรุกรานพื้นที่ส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นการเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัว เช่น ห้องน้ำหรือห้องนอนของพวกเขา หรือการละเมิดขอบเขตส่วนตัวในรูปแบบอื่น ๆ ลองพิจารณาขอให้ลูกของคุณเปิดประตูห้องนอนไว้ขณะใช้อุปกรณ์เล่นเกม หรือย้ายไปใช้งานในพื้นที่ส่วนกลางของบ้านซึ่งจะช่วยให้ดูแลและสังเกตได้อย่างเป็นธรรมชาติ

การสื่อสารที่แข็งแรง

อธิบายว่าความสัมพันธ์ที่แข็งแรงจะช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพูดคุยอย่างเปิดเผยและจริงใจ โดยที่ทั้งสองฝ่ายให้ความสำคัญและเคารพความรู้สึกและมุมมองของกันและกัน ย้ำให้ลูกรู้ว่าพวกเขาจะไม่ถูกตำหนิหรือมีปญหาใด ๆ เลยหากแบ่งปันหรือเล่าเรื่องสำคัญให้คุณฟัง บอกให้พวกเขารู้ว่าคุณห่วงใยพวกเขา และความปรารถนาให้พวกเขามีความเป็นอยู่ที่ดีจะมาก่อนเรื่องอื่นใดเสมอ อธิบายให้พวกเขาเข้าใจว่า ใครก็ตามที่ข่มขู่จะทำร้ายหรือเอาคืนเพื่อไม่ให้พวกเขาพูดออกมา ไม่ใช่ผู้ใหญ่หรือบุคคลที่ปลอดภัยหรือน่าไวใจ อธิบายว่าความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรง การค้ามนุษย์เด็ก การแสวงหาประโยชน์ และการถูกรุมข่มขืน ล้วนพึ่งพาความลับและการแยกตัวออกจากผู้อื่นเป็นหลัก

▶ สำหรับวัยรุ่น:

- ▶ ส่งเสริมทักษะการสื่อสารที่กล้าแสดงออก เพื่อเสริมสร้างให้พวกเขามีความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง แสดงความคิดและความรู้สึกได้อย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา ช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าการกล้าแสดงออกหมายถึงการยืนหยัดเพื่อปกป้องตนเองและสิทธิของตนด้วยท่าทีที่ให้เกียรติผู้อื่น

► สำหรับเด็กที่อายุน้อยกว่า:

- มุ่งเน้นการช่วยให้พวกเขาแยกแยะความแตกต่างที่สำคัญระหว่างความลับที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย
- **ความลับที่ปลอดภัย:** ข้อมูลที่ตั้งใจให้เป็นเรื่องส่วนตัวหรือไม่ให้ผู้อื่นรู้ แต่ในที่สุดจะถูกเปิดเผย (เช่น งานเลี้ยงเซอร์ไพรส์วันเกิด)
- **ความลับที่ไม่ปลอดภัย:** ข้อมูลที่อาจทำร้ายผู้อื่นหรือผิดกฎหมาย ทำให้ใครบางคนรู้สึกกลัวหรือไม่สบายใจ และไม่ควรถูกเก็บเป็นเรื่องส่วนตัวหรือไม่ให้ผู้อื่นรู้ (ถูกบอกว่าไม่ให้บอกใคร)

ขอบเขตทางร่างกายส่วนบุคคล

สอนภาษาที่เหมาะสมกับวัยให้เด็ก เพื่อให้พวกเขาสามารถสื่อสารขอบเขตของตนเองเกี่ยวกับการสัมผัสทางร่างกาย ตัวอย่างเช่น: “หนูไม่ชอบความรู้สึกเวลาคุณสัมผัสตัวหนู,” “หนูขอไม่กอดคุณครับ/ค่ะ,” หรือพูดสั้น ๆ ว่า “ไม่ครับ/ค่ะ” สนับสนุนความเป็นตัวของตัวเองของลูก โดยไม่บังคับให้มีการสัมผัสทางร่างกายใด ๆ เช่น การกอด การอุ้ม การจี้ หรือการนั่งตัก แม้จะเป็นกับสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนที่ไว้ใจก็ตาม หากลูกของคุณรู้สึกไม่สบายใจ อธิบายว่าบางคนอาจพยายามกดดันหรือทดสอบขอบเขตเหล่านี้ แต่คุณต้องย้ำว่าขอบเขตของพวกเขาควรได้รับการเคารพอยู่เสมอ แนวทางนี้ช่วยเสริมพลังให้เด็ก ๆ ไว้วางใจสัญชาตญาณของตนเอง และกำหนดขอบเขตที่จำเป็นเพื่อปกป้องความปลอดภัยของตนได้อย่างมั่นใจ รับรองว่าลูกของคุณเข้าใจว่าร่างกายของพวกเขาไม่ควรถูกใช้เป็นสิ่งแลกเปลี่ยนไม่ว่าในกรณีใด ๆ พวกเขาไม่ควรถูกขอให้เปิดเผยส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย เพื่อแลกกับเงิน ของขวัญ สิทธิพิเศษ หรือสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น ร่างกายของพวกเขาเป็นของพวกเขาเพียงผู้เดียว

► สำหรับวัยรุ่น:

- ช่วยให้อธิบายเข้าใจว่าการกำหนดขอบเขตส่วนตัวเป็นทั้งสิทธิของพวกเขา และเป็นทักษะชีวิตที่สำคัญ อธิบายว่าขอบเขตช่วยให้พวกเขารู้สึกปลอดภัยและสบายใจ พร้อมทั้งสร้างพื้นที่ที่เหมาะสมทั้งทางกายและทางอารมณ์ในความสัมพันธ์ ขอบเขตเหล่านี้ช่วยสื่อสารอย่างชัดเจนว่าอะไรเป็นสิ่งที่ยอมรับได้และไม่ได้ โดยเฉพาะในเรื่องของวิธีปฏิบัติต่อพวกเขา นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ที่จะพูดคุยถึงเหตุผลที่บางคนอาจพยายามกดดันหรือทดสอบขอบเขตเหล่านั้น และวิธีตอบสนองอย่างเหมาะสมเพื่อปกป้องสิทธิและความเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง

► สำหรับเด็กที่อายุน้อยกว่า:

- ช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างสัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย หลีกเลี่ยงการใช้คำว่าสัมผัสที่ “ดี” และ “ไม่ดี” เพราะการสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยบางครั้งอาจให้ความรู้สึกทางกายที่ดีซึ่งอาจทำให้เด็กสับสนได้ ย้ำเตือนพวกเขาว่าแม้แต่สมาชิกในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดก็อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่ได้รับความยินยอม
 - » **สัมผัสที่ปลอดภัย:** การแสดงความรักหรือมิตรภาพตามปกติ เช่น การจับมือทักทาย การตบหลังเบา ๆ หรือการกอดอย่างเป็นมิตร
 - » **สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่ได้รับความยินยอม:** การสัมผัสที่ไม่ต้องการหรือทำให้รู้สึกไม่สบายใจ เช่น การสัมผัสอวัยวะส่วนตัว (บริเวณที่ชุดว่ายน้ำหรือชุดชั้นในปกปิด) รวมถึงการที่มีใครขอให้คุณไปสัมผัสร่างกายของเขาในบริเวณดังกล่าว หรือในส่วนอื่น ๆ ที่ทำให้คุณรู้สึกอึดอัด

ขอบเขตความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ที่แข็งแรงคือความเชื่อมโยงระหว่างคนสองคนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกัน ความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ การสื่อสารอย่างเปิดเผย การประนีประนอมอย่างเหมาะสม และขอบเขตที่แข็งแรงและชัดเจนซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างเคารพ ช่วยให้ลูกของคุณเข้าใจว่าแม้แรงกดดันจากเพื่อนอาจทำให้รู้สึกว่าการทำตามเพื่อให้ได้รับการยอมรับ แต่การตัดสินใจที่เกิดจากความคาดหวังของผู้อื่นแทนที่จะเป็นคุณค่าของตนเองอาจอันตรายและนำไปสู่สถานการณ์ที่ไม่สบายใจหรือไม่ปลอดภัยได้ สอนพวกเขาว่าเพื่อนและคนที่แท้จริงจะเคารพขอบเขตของพวกเขา และจะไม่กดดันให้ทำในสิ่งที่พวกเขาไม่ต้องการ

► สำหรับวัยรุ่น:

- อธิบายว่าในความสัมพันธ์ที่ดีและจริงจัง คู่รักไม่ควรขอให้คุณทำสิ่งที่คุณไม่สบายใจ หรือพยายามแยกคุณออกจากครอบครัวและเพื่อน ความสัมพันธ์ที่ไม่แข็งแรงมักมีลักษณะของการบังคับอีกฝ่าย (ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์รูปแบบใด) ให้เสียชื่อเสียง ครอบครอง การเรียน เป้าหมายส่วนตัว ความเป็นอิสระ หรือแม้กระทั่งสุขภาพทางอารมณ์ของตนเองเพื่อรักษาความสัมพันธ์นั้น

► สำหรับเด็กที่อายุน้อยกว่า:

- อาจเป็นเรื่องที่สับสนสำหรับเด็กเล็กที่จะเข้าใจว่า คนที่พวกเขารู้จัก—เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน โค้ช หรือแม้แต่เด็กคนอื่น—ก็อาจมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมได้ สิ่งสำคัญคือ การอธิบายความแตกต่างระหว่างคนที่ปลอดภัยและไว้วางใจได้ กับคนเจ้าเล่ห์และไม่ได้รับเชิญ
 - » **คนที่ปลอดภัยและไว้วางใจได้:** บุคคลที่ซื่อสัตย์ จริงใจ และเชื่อถือได้
 - » **คนเจ้าเล่ห์หรือคนที่ไม่ได้รับเชิญ:** อาจเป็นทั้งคนรู้จักหรือคนแปลกหน้าที่กระทำบางอย่างโดยไม่ได้รับอนุญาต (เช่น พุดคุย, สัมผัส) หรือใช้การหลอกลวง (เช่น โกหกหรือให้เก็บเป็นความลับ) จนทำให้รู้สึกไม่สบายใจหรือถูกเอาเปรียบ

การแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์: สิ่งที่คุณควรรู้

- ▶ **การแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศเด็กทางออนไลน์ (OCSEA):** คำศัพท์แบบครอบคลุมที่ใช้เรียกรูปแบบความรุนแรงต่อเด็กที่เกิดขึ้นทางออนไลน์หลายประเภท ซึ่งรวมถึง “การก่อกวนทางออนไลน์ (online grooming) สื่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก/สื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเด็ก และการถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก”¹
- ▶ **การก่อกวน (GROOMING):** การสร้างความสัมพันธ์และความผูกพันทางอารมณ์กับผู้เยาว์ เพื่อควบคุม แสวงหาประโยชน์ หรือกระทำการล่วงละเมิดต่อพวกเขา ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์ โดยการก่อกวนทางออนไลน์ (online grooming) บางครั้งเรียกว่า การชักจูงทางออนไลน์ (online enticement)
- ▶ **การข่มขู่หรือขโมยทางเพศ (SEXTORTION):** การแบล็กเมล์หรือข่มขู่ผู้เยาว์ให้ส่งภาพหรือเนื้อหาทางเพศของตนเอง เพื่อแลกกับสิ่งบางอย่าง เช่น เนื้อหาทางเพศเพิ่มเติม เงิน การนัดพบ เป็นต้น
- ▶ **ปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (GenAI):** “ประเภทของปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถเรียนรู้และเลียนแบบข้อมูลจำนวนมาก เพื่อสร้างเนื้อหา เช่น ข้อความ ภาพ เพลง วิดีโอ โค้ด และอื่น ๆ โดยอิงจากข้อมูลหรือคำสั่งที่ป้อนเข้าไป”²
- ▶ **ภาพและวิดีโอปลอม (Deepfake Images and Videos):** ดิพเฟคคือภาพหรือวิดีโอที่ถูกดัดแปลงด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) (บางครั้งเรียกว่า “การปลอมแปลงดิจิทัล”) แม้ดิพเฟคอาจถูกใช้เพื่อความบันเทิงหรือความอยากรู้อยากเห็น แต่ในปัจจุบันก็ถูกนำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น การสร้างเนื้อหาทางเพศของทั้งผู้ใหญ่และผู้เยาว์ ผู้กระทำความผิดสามารถใช้สื่อเหล่านี้ในการข่มขู่หรือขโมยทางเพศ (sextortion) โดยไม่จำเป็นต้องพบเหยื่อในชีวิตจริง เด็กและเยาวชนเองก็อาจสร้างสื่อดิพเฟคที่มีเนื้อหาทางเพศร่วมกับเพื่อน ๆ ได้เช่นกัน
 - ▶ **แอปสลับใบหน้า (Face Swapping Apps):** ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสลับ แทนที่ หรือซ้อนทับใบหน้าของบุคคลหนึ่งลงบนร่างกายของอีกบุคคลหนึ่ง
 - ▶ **แอปสร้างภาพเปลือย (Nudify Apps):** ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) นำภาพของบุคคลที่สวมใส่เสื้อผ้ามาสร้างเป็นภาพเปลือยปลอมที่ดูสมจริง
- ▶ **เพื่อนเอไอ (A.I. Companions):** แชตบอทที่สร้างด้วยปัญญาประดิษฐ์ซึ่งออกแบบมาเพื่อจำลองการสนทนาและความสัมพันธ์เสมือนมนุษย์ บางแพลตฟอร์มอนุญาตให้ผู้สร้างสร้างอวตารที่มีความสมจริง (เช่น คนดั่ง หรือคูใน “อุดมคติ”) ระบบเหล่านี้เรียนรู้จากข้อมูลที่มีอยู่ จึงอาจให้ข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือหรือไม่ถูกต้อง และหลายแพลตฟอร์มยังขาดการกำกับดูแล รวมถึงมาตรการคุ้มครองเด็กที่เพียงพอ

เคล็ดลับความปลอดภัยทางออนไลน์ที่ควรพูดคุยกับลูกของคุณ

เมื่อเด็ก ๆ ใช้เวลาออนไลน์มากขึ้น การสร้างบทสนทนาที่เปิดกว้าง ซื่อสัตย์ และต่อเนื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยทางดิจิทัลจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการปกป้องและความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขา

ในหน้าถัดไปจะมีเคล็ดลับและคำแนะนำที่นำไปใช้ได้จริง เพื่อเสริมสร้างความรู้และความมั่นใจให้กับลูกของคุณในการใช้งานโลกดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ

1. United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC), Teaching Module Series: Cybercrime - Module 12: Interpersonal Cybercrime. Online child sexual exploitation and abuse. Accessed 27 November 2023 (website) <https://sherloc.unodc.org/cld/en/education/tertiary/cybercrime/module-12/key-issues/online-child-sexual-exploitation-and-abuse.html>; See also, Australian Centre to Counter Child Exploitation (ACCCE) What is online child sexual exploitation? Accessed 27 November 2023 (website) <https://www.acce.gov.au/help-and-support/what-is-online-child-exploitation>

ร่องรอยดิจิทัล (Digital Footprint)

ร่องรอยดิจิทัลคือ ข้อมูลและภาพที่ถูกทิ้งไว้จากการใช้งานออนไลน์ ซึ่งอาจคงอยู่บนอินเทอร์เน็ตตลอดไป

- ▶ พูดคุยกับลูกของคุณเกี่ยวกับร่องรอยดิจิทัลของพวกเขา และอธิบายว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาแชร์ออนไลน์จะทิ้งร่องรอยที่สามารถย้อนกลับมาถึงตัวพวกเขาได้ ทำให้ผู้อื่นสามารถรู้เรื่องราวในชีวิตของพวกเขาโดยไม่ต้องพบเจอกันเลย
- ▶ ส่งเสริมให้พวกเขาตั้งชื่อผู้ใช้ (screen name) ที่แตกต่างจากชื่อจริงของตน (เช่น ไม่ใช่ JohnS15 แต่อาจใช้ JFox90)
- ▶ หลีกเลี่ยงการโพสต์ข้อมูลที่ระบุตัวตนได้ (เช่น รูปหน้าบ้าน โรงเรียน สโมสรกีฬา รูปที่มีโลโก้ หรือสถานที่ที่ไปเป็นประจำ) รวมถึงบนแพลตฟอร์มเกม แอปพลิเคชัน หรือแม้แต่กับเพื่อนเอไอ
- ▶ ตั้งค่าโปรไฟล์เป็นส่วนตัว และหลีกเลี่ยงการเพิ่มคนที่รู้จักในชีวิตจริง เตือนให้พวกเขาบล็อกบุคคลที่ทำให้รู้สึกไม่สบายใจ หรือผู้ที่พยายามติดต่อซ้ำ ๆ โดยไม่ได้ต้องการหรือไม่ได้เชิญ

การส่ง การโพสต์ และการแชร์เนื้อหาดิจิทัล

- ▶ เข้าใจถึงความเสี่ยงของการแชร์บนโลกดิจิทัล ช่วยให้ลูกของคุณตระหนักว่า ภาพ วิดีโอ หรือเนื้อหาดิจิทัลที่พวกเขาโพสต์ออนไลน์นั้นคงอยู่ตลอดไป และเมื่อถูกแชร์ออกไปแล้ว ผู้อื่นสามารถบันทึกและส่งต่ออย่างง่ายดาย สิ่งนี้รวมถึงเนื้อหาที่ส่งผ่านข้อความ แชตออนไลน์ แพลตฟอร์มเกม แอปพลิเคชัน หรือแม้แต่กับเพื่อนเอไอ
- ▶ ฟิกซ์กฎ 3 คำถาม ก่อนโพสต์สิ่งใดให้ถามตัวเองว่า “สิ่งนี้แสดงถึงความเมตตาหรือไม่?” “ปลอดภัยหรือไม่?” และ “ถ้าทุกคนในโรงเรียนเห็น ฉันจะโอเคไหม?”
- ▶ เตือนให้ลูกของคุณบอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ หากพวกเขาได้รับเนื้อหาที่ไม่ต้องการ ไม่ได้เชิญ หรือไม่เหมาะสม
- ▶ พูดคุยถึงความจริงของการส่งภาพหรือข้อความทางเพศ (sexting) และการข่มขู่ทางเพศ (sextortion) แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ไม่สบายใจ แต่การพูดคุยกับเด็กโตเกี่ยวกับความเสี่ยงร้ายแรงของการแชร์ภาพหรือเนื้อหาส่วนตัวเป็นสิ่งสำคัญ อธิบายว่าเมื่อมีใครได้ครอบครองภาพหรือวิดีโอที่อาจสร้างความเสียหาย พวกเขาอาจนำไปใช้แบล็กเมล์หรือ “ข่มขู่ทางเพศ” โดยการขู่ว่าจะเผยแพร่ภาพเหล่านั้นต่อสาธารณะ หากเหยื่อไม่ทำตามข้อเรียกร้อง ย้ำให้ชัดเจนว่าผู้ที่กระทำพฤติกรรมเช่นนี้กำลังก่ออาชญากรรมร้ายแรง

การสื่อสาร

- ▶ เกมออนไลน์และแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียจำนวนมากถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์กันทางออนไลน์ ควรตั้งคำถามควบคุมโดยผู้ปกครอง (Parental Controls) บนอุปกรณ์เกมแต่ละเกม และแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย เตือนลูกของคุณให้หลีกเลี่ยงการตอบคนที่รู้จักในชีวิตจริง หรือไม่ใช่เพื่อนและครอบครัวที่ไว้ใจได้ และส่งเสริมให้พวกเขามาปรึกษาคุณก่อนเสมอหากไม่แน่ใจ
- ▶ ช่วยให้ลูกของคุณเข้าใจว่า การแชร์ปัญหาทางอารมณ์ ความต้องการสิ่งของบางอย่าง หรือการโพสต์เรื่องส่วนตัว อาจทำให้พวกเขากลายเป็นเป้าหมายของการหลอกลวงได้ ผู้ไม่หวังดีและมิจฉาชีพมักมองหาโพสต์ที่แสดงความรู้สึกเปราะบางเพื่อเลือกเหยื่อ ส่งเสริมให้ลูกของคุณพูดคุยเรื่องอารมณ์ที่ยากจะรับมือ/อารมณ์เชิงลบกับผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ แทนการโพสต์หรือเปิดเผยบนโลกออนไลน์
- ▶ พูดคุยกับลูกของคุณเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างการสื่อสารที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยบนโลกออนไลน์
 - » **การสื่อสารทางออนไลน์ที่ปลอดภัย (Safe Online Communication):** รวมถึงการโพสต์บนโซเชียลมีเดีย การส่งข้อความ หรืออีเมลกับบุคคลที่ไว้ใจได้ เช่น การส่งรูปภาพที่เหมาะสมให้กับครอบครัวและเพื่อน และการสื่อสารในลักษณะที่คุณยินดีที่จะให้ผู้อื่นเห็น
 - » **การสื่อสารทางออนไลน์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Online Communication):** คือการโพสต์บนโซเชียลมีเดีย การส่งข้อความ หรืออีเมลติดต่อกับบุคคลที่ไม่รู้จักหรือไม่น่าไว้วางใจ รวมถึงการแชร์รหัสผ่านหรือข้อมูลส่วนตัวกับใครก็ตามทางออนไลน์ การได้รับภาพที่ไม่ต้องการหรือไม่เหมาะสม และการที่มิใครขอให้คุณเปิดเผยอวัยวะสว่น (เช่น ผ่านเว็บแคมหรือข้อความ) หรือส่งภาพที่ไม่เหมาะสมมาให้
- ▶ เตือนลูกของคุณว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาแชร์กับเพื่อนเอไอ แชตบอท หรือโปรแกรมปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (เช่น แอปสลับใบหน้า หรือแอปสร้างภาพเปลี่ยนปลอม) ไม่ได้เป็นความลับ และทุกภาพ วิดีโอ หรือผลงานที่อัปโหลดจะต้องถูกเก็บไว้ในที่ใดที่หนึ่ง ส่งเสริมให้พวกเขาปฏิบัติตามแอปและโปรแกรมเหล่านี้เสมือนกับการแชร์ข้อมูลส่วนตัวบนโลกออนไลน์
- ▶ เตือนลูกของคุณว่าเมื่อเราไม่รู้จักใครจริง ๆ เราอาจไม่รู้ทางรู้ว่าใครอยู่หลังหน้าจอ คนบางคนอาจดูใจดี เข้าใจ หรือดูเหมือนต้องการเป็นเพื่อนหรือมีความสัมพันธ์ แต่ตัวตนและเจตนาที่แท้จริงอาจไม่เป็นไปตามที่แสดงออก อายุ เพศ รูปลักษณ์ และข้อมูลส่วนตัวต่าง ๆ ถูกสร้างขึ้นมาได้ทั้งหมด นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมการรักษาขอบเขตความสัมพันธ์ที่มีเพียงบนโลกออนไลน์จึงสำคัญอย่างยิ่งต่อความปลอดภัย

ฉันสามารถใช้มาตรการใดบ้างเพื่อปกป้องลูกของฉันจากการค้ำมนุษย์ และการแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์ ?

การสร้างแผนความปลอดภัย (Safety Plan) ช่วยเตรียมความพร้อมให้ลูกของคุณสามารถสังเกตสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย รู้ว่าควรทำอะไร และควรขอความช่วยเหลือจากใคร เริ่มต้นด้วยการพูดคุยกับลูกของคุณ และกำหนดความคาดหวังที่ชัดเจนเกี่ยวกับการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ บอกให้พวกเขาทราบว่าคุณมีสิทธิ์ในการตรวจสอบอุปกรณ์ของพวกเขาได้ตลอดเวลา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการดูแลความปลอดภัยของพวกเขา ไม่ว่าคุณจะจัดทำแผนความปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษรร่วมกัน หรือพูดคุยเรื่องความปลอดภัยกันอย่างสม่ำเสมอ การสนทนาเหล่านี้จะช่วยให้คุณมีความตระหนักรู้และเครื่องมือที่จำเป็นในการดูแลตนเองให้ปลอดภัย ทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์

นี่คือมาตรการป้องกันบางประการที่นำไปใช้ได้:

- ▶ **เปิดใช้งานการแชร์ตำแหน่งที่ตั้ง:** หากลูกของคุณมีอุปกรณ์เป็นของตนเอง ให้ตั้งค่าการแชร์ตำแหน่งที่ตั้ง เพื่อให้คุณสามารถติดตามตำแหน่งของพวกเขา และทราบว่าอยู่ที่ไหนในกรณีฉุกเฉิน
- ▶ **วางแผนเส้นทาง, สถานที่และเบอร์โทรที่ปลอดภัย:** ทบทวนสถานที่ที่ลูกของคุณไปเป็นประจำและเส้นทางการเดินทาง พร้อมพูดคุยถึงวิธีหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และกำหนดทางเลือกที่ปลอดภัยไว้ล่วงหน้า ตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขารู้ที่อยู่ของสถานที่ปลอดภัยที่ได้เมื่อรู้สึกไม่ปลอดภัย (เช่น ห้องสมุด สถานีตำรวจ หรือบ้านของเพื่อนบ้านที่ไว้ใจได้) และจดจำข้อมูลติดต่อของผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ซึ่งโทรหาได้ในกรณีฉุกเฉิน
- ▶ **สร้างการรับรู้รอบด้านอย่างต่อเนื่อง:** ติดตามและรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสังคมและกิจกรรมของลูกอย่างใกล้ชิด ทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์ รู้ว่าพวกเขาใช้เวลาอยู่กับใคร ดูอะไร ติดต่อสื่อสารกับใคร และใช้เวลาบนโลกออนไลน์มากน้อยเพียงใด ความเข้าใจเหล่านี้จะช่วยให้คุณสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมหรือความสัมพันธ์ที่อาจเป็นสัญญาณอันตราย หากคุณสังเกตว่าลูกของคุณเริ่มแยกตัวจากเพื่อนและครอบครัวอย่างผิดปกติ ให้เปิดใจพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเผชิญอยู่ หากคุณกังวลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของพวกเขา อย่าลังเลที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ
- ▶ **กำหนดขอบเขตการใช้งานดิจิทัลร่วมกัน:** ร่วมมือกับลูกของคุณในการสร้างนิสัยการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและมาตรการป้องกันที่สมเหตุสมผลแทนที่จะใช้การลงโทษ การให้ลูกมีส่วนร่วมที่จะกำหนดขอบเขตเหล่านี้จะช่วยให้พวกเขาเข้าใจและปฏิบัติตามได้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างของขอบเขตการใช้งานดิจิทัลที่กำหนดร่วมกัน ได้แก่:
 - ▶ ชาร์จอุปกรณ์ของลูกไว้นอกห้องนอนในช่วงเวลากลางคืน
 - ▶ กำหนดพื้นที่เฉพาะภายในบ้านสำหรับการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยี
 - ▶ จัดการเวลาในการใช้งานออนไลน์ และจำกัดเวลาใช้หน้าจอในวันเรียน
 - ▶ ควบคุมการเข้าถึงเว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย และเกมออนไลน์
 - ▶ ติดตั้งซอฟต์แวร์ควบคุมโดยผู้ปกครองที่เหมาะสมกับวัยบนอุปกรณ์
 - ▶ ติดตามบัญชีโซเชียลมีเดียของลูก และรู้รหัสผ่านของพวกเขา

มาตรการป้องกัน (ต่อ):

- ▶ **ปฏิบัติตามข้อกำหนดอายุและใช้พีเจียร์ความปลอดภัยของแพลตฟอร์ม:** ปฏิบัติตามข้อกำหนดอายุและคำแนะนำด้านความปลอดภัยที่กำหนดโดยแอปและเกมที่ลูกของคุณใช้อยู่เสมอ ใช้ประโยชน์จากเวอร์ชันสำหรับเด็กเมื่อมีให้ใช้งาน (เช่น YouTube Kids) และใช้พีเจียร์การควบคุมโดยผู้ปกครองที่เหมาะสมกับวัยของลูก เช่น การตั้งค่าโปรไฟล์เป็นส่วนตัว ปิดพีเจียร์ไลฟ์แชตในเกม และปิดการแชร์ตำแหน่งที่ตั้งบนโซเชียลมีเดียแพลตฟอร์ม
- ▶ **สร้างสัญญาณลับเพื่อขอความช่วยเหลือ:** สร้างวิธีการเฉพาะที่จะให้ลูกของคุณขอความช่วยเหลือได้ หากพวกเขาอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สบายใจ (เช่น สัญญาณ สิ่งของ หรือรหัสลับ) เพื่อให้พวกเขาสามารถสื่อสารกับคุณโดยไม่ต้องกังวลว่าคุณจะโกรธหรือเกิดปัญหา
- ▶ **ติดตามและอัปเดตเทรนด์ดิจิทัล:** ติดตามเทคโนโลยีและแอปยอดนิยมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยการติดตามองค์กรด้านความปลอดภัยเด็กที่น่าเชื่อถือผ่านโซเชียลมีเดีย หรือสมัครรับข่าวสาร (เช่น กรมกิจการเด็กและเยาวชน, มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, องค์กรช่วยเหลือเด็ก)
- ▶ **บันทึกหมายเลขติดต่อฉุกเฉิน:** เพิ่มหมายเลขสำคัญลงในรายชื่อผู้ติดต่อในโทรศัพท์ของลูก (เช่น ผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ ตำรวจ หรือสายด่วนแจ้งเหตุการค้ำมนุษย์) หากลูกของคุณทำได้ ควรให้พวกเขาจดจำหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ 1–2 คน สำหรับกรณีฉุกเฉิน
- ▶ **ทบทวนแนวทางปฏิบัติในกรณีฉุกเฉิน:** สื่อสารให้ชัดเจนว่า ในกรณีฉุกเฉินหรือสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ลูกของคุณควรโทร 191 เพื่อขอความช่วยเหลือทันที

การเตรียมความพร้อม

เมื่อเริ่มใช้อุปกรณ์

เมื่อเริ่มให้ลูกของคุณใช้อุปกรณ์ส่วนตัว ไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะกับทุกครอบครัว สิ่งสำคัญคือ การเลือกแนวทางที่สอดคล้องกับระดับความพร้อมของลูก ค่านิยมของครอบครัว และสถานการณ์เฉพาะของคุณ พิจารณาแนวทางที่มีประสิทธิภาพเหล่านี้:

- ▶ **ค่อย ๆ เริ่มใช้งานอย่างเป็นขั้นตอน พร้อมกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน:** เริ่มต้นด้วยฟังก์ชันพื้นฐาน และค่อย ๆ เพิ่มสิทธิ์การใช้งานเมื่อเด็กแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบและการตัดสินใจที่เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ
- ▶ **ข้อตกลงการใช้งานภายในครอบครัวอย่างมีโครงสร้าง:** กำหนดให้ชัดเจนว่าอุปกรณ์เป็นของผู้ปกครอง พร้อมจัดทำข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรที่ระบุความคาดหวัง ผลลัพธ์หากไม่ปฏิบัติตาม และความรับผิดชอบ โดยให้ลูกได้อ่าน พูดคุย และลงนามรับทราบ
- ▶ **การกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงตามช่วงอายุ:** กำหนดอายุที่เหมาะสมที่คุณต้องการให้ลูกมีอุปกรณ์เป็นของตนเองหรือเข้าถึงโซเชียลมีเดีย โดยพิจารณาจากความพร้อมตามพัฒนาการของลูก มากกว่าการกดดันจากเพื่อนหรือความคาดหวังจากภายนอก

จำไว้ว่า คุณรู้จักลูกของคุณดีที่สุด หากคุณเห็นว่าลูกยังเล็กเกินไปหรือยังไม่พร้อมสำหรับการมีอุปกรณ์หรือการใช้โซเชียลมีเดียให้เชื่อมั่นในการตัดสินใจนั้น เพราะเป็นสิทธิ์และหน้าที่ของคุณในฐานะพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

ฉันควรตอบสนองอย่างไร หากสงสัยว่าอาจมีการแสวงหาประโยชน์ หรือการค้ำมนุษย์เกิดขึ้น ?

- ➔ หากคุณเชื่อว่าเป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้แจ้งบุคคลนั้นและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที
- ➔ หากคุณเป็นพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่มีความกังวลและสงสัยว่าอาจมีการแสวงหาประโยชน์เกิดขึ้น ให้ทำการแจ้งเหตุตามช่องทางที่ระบุไว้ด้านล่าง
- ➔ หากคุณพบว่าลูกของเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานอาจกำลังเผชิญกับการแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์ ควรเข้าพูดคุยกับผู้ปกครองอย่างระมัดระวัง พร้อมทั้งดำเนินการแจ้งเหตุต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง โปรดจำไว้ว่า การแสวงหาประโยชน์อาจเกิดขึ้นภายในครอบครัวได้เช่นกัน ดังนั้นการให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบจึงเป็นสิ่งจำเป็นเสมอ ไม่ว่าสถานการณ์ในครอบครัวจะเป็นอย่างไร
- ➔ หากคุณทำงานในโรงเรียน ธุรกิจ องค์กรศาสนา หรือองค์กรชุมชน ให้ปฏิบัติตามนโยบายการแจ้งเหตุของหน่วยงานของคุณทันที ติดต่อเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็ก หรือผู้รับผิดชอบด้านการคุ้มครองขององค์กร ซึ่งมีหน้าที่ดูแลการแจ้งเหตุตามข้อกฎหมาย และสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนที่ถูกต้อง พร้อมทั้งช่วยให้การดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนดการแจ้งเหตุภาคบังคับ

พบเห็นเบาะแสการค้ำมนุษย์ โปรดแจ้ง

- ▶ **ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300**
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ▶ **ระบบแจ้งเบาะแสคดีค้ำมนุษย์ (TATIP RTP)**
<https://humantrafficking-report.police.go.th/reporting>
- ▶ **สำหรับข้อมูลสายด่วนเพิ่มเติม: A21.org/report**
- ▶ **สำหรับแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม สแกนด้านล่างนี้:**

- ▶ **ส่งต่อความช่วยเหลือ**
ช่วยเหลือครอบครัวอื่นหรือชุมชนเปราะบางให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลและเครื่องมือสนับสนุนที่จำเป็นเหล่านี้
สแกนด้านล่างเพื่อหาวิธีการช่วยเหลือแบบอื่น ๆ

